

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አሥራ አምስት።

የመጨረሻው ትውልድ ትንቢታዊ ባህርያትን መግለጥ

Jeff Pippenger

2024-03-04

እየተላለፉ ባሉ ሕዝብ የመጨረሻው ትውልድ ውስጥ የተወሰኑ ትንቢታዊ ባህርያት ይታወቃሉ። እንግዲህ እነርሱ የእፍኝት ትውልድ ናቸው፤ ምክንያቱም የሰይጣንን ባህርይ አብጅተዋልና። የአመንዝሮችም ትውልድ ናቸው፤ ምክንያቱም ከእግዚአብሔር ጠላቶች ጋር ያልተቀደሱ ግንኙነቶችን መሥርተዋልና። የሚያዩ ሆነው ግን ማስተዋል የማይችሉበት፣ የሚሰሙ ሆነው ግን የማያስተውሉበት ደረጃ ደርሰዋል፤ ምክንያቱም ያልተለወጡ ናቸውና፣ ይህም ልባቸው እንደ ሰባ መሆኑ ተደርጎ ይወከላል። ሙሴ በመጀመሪያ ይህንን ትክክለኛ ሁኔታ ገልጦ ተናግሮ ነበር።

ሙሴም እስራኤልን ሁሉ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ እግዚአብሔር በግብፅ ምድር በፈርዖንና በባሪያዎቹ ሁሉ ላይ፣ በምድሩም ሁሉ ላይ በዓይኖቻቸው ፊት ያደረገውን ሁሉ አይታችኋል፤ ዓይኖቻችሁ ያይደሉትን እነዚያን ታላላቅ ፈተናዎች፣ ምልክቶችንና እነዚያን ታላላቅ ተአምራት፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እስከ ዛሬ ድረስ የምታስተውሉበትን ልብ፣ የምታዩበትንም ዓይኖች፣ የምትሰሙበትንም ጆሮዎች አልሰጣችሁም። ዘዳግም 29፡2-4።

በላኦዲቅያ የማየትና የመስማት ክስተት ስለ ተጠቀሰበት የመጀመሪያው ጥቅስ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ማየት የማይችሉት ነገር የመሠረታዊ ታሪካቸው ምልክቶችና ድንቆች ናቸው። ኤርምያስ ይህንን ክስተት በመጨረሻው ዘመን ያሉት “ሞቾች ድንግል ሴቶች” ባሕርይ መሆኑን ይገልጻል፤ እንዲሁም ይህ ክስተት ሞቾቹ ድንግል ሴቶች የሠስቱን መላእክት መልእክቶች ለመቀበል እምቢ ማለታቸውን የሚወክል ሲሆን፣ ይህም አምላክ ፈጣሪን እንዲፈሩ በሚያውቅ የመጀመሪያው መልእክ አዋጅ ይጀምራል። በዚህ ዓመፅ ምክንያት የኋለኛውን ዝናብ አይቀበሉም።

ይህን በያዕቆብ ቤት አውጁ፣ በይሁዳም ውስጥ አስታውቁት እንዲህ ብላችሁ፤ እናንተ ሞቾች አስተዋይነት የሌላችሁ ሕዝብ፣ ዓይኖች እያሉአችሁ የማታዩ፣ ጆሮዎች እያሉአችሁ የማትሰሙ፣ አሁን ይህን ስሙ። እግዚአብሔር ይላል፤ እኔን አትፈሩኝም? በፊቴስ አትንቀጠቀጡም? ለባሕሩ ወሰን እንዲሆን አሸዋውን በዘላለማዊ ሥርዓት ያኖርሁት እኔ ነኝ፤ እርሱም ሊያልፈው አይችልም፤ ማዕበሉም ቢናወጥ እንኳ ሊያሸንፈው አይችልም፤ ቢጮኽም እንኳ ሊያልፈው አይችልም። ነገር ግን ይህ ሕዝብ ዓመፀኛና ዓላዊ ልብ አለው፤ ዐምፀውም ሄደዋል። በልባቸውም፡- የቀደመውንና የዘገየውን ዝናብ በዘመኑ የሚሰጠን፣ ለመከርም የተወሰኑትን ሳምንታት የሚጠብቅልን፣ አምላካችንን እግዚአብሔርን እንፍራ አይሉም። በደላችሁ እነዚህን አርቋል፣ ኃጢአታችሁም መልካሙን ነገር ከልክሎታችኋል። ኤርምያስ 5፡20-25።

ሕዝቅኤል፣ በማየት ሳሉ የማያስተውሉ በሚለው የተወከለውን ባሕርይ የሚገልጹትን እንደ ዓመፀኛ ቤት ይለያቸዋል። እነርሱ የመሠረታዊቻቸውን ታሪክ ለማየት የማይፈቅዱ፣ የመጀመሪያውን የመልእክት መልእክት ስለሚጥሉ ያልተለወጡ ሰነፍ ድንግልናት የሆኑ ዓመፀኛ ቤት ናቸው፤ ይህም ሁሉንም መጥላት ነው፣ ምክንያቱም የመጀመሪያውን የመልእክት መልእክት ካልተቀበላችሁ፣ ሁለተኛውንም ሆነ ሦስተኛውን ልትቀበሉ አትችሉም። በዚህ ሁኔታ ኋለኛው ዝናብ፣ በኋለኛው ዝናብ ዘመን ከእነዚህ ድንግልናት ይከለክላል። ኢየሱስ በትረካው ውስጥ ይህን ባሕርይ ከተናገረ በኋላ፣ ከዚያም የዘረውን ምሳሌ ለማቅረብ ቀጠለ።

ነገር ግን የእናንተ ዓይኖች ስለሚያዩ ብፁዓን ናቸው፤ የእናንተም ጀሮዎች ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙ ነቢያትና ጻድቃን እናንተ የምታዩትን ለማየት ተመኙ ነበር፤ ነገር ግን አላዩትም፤ እናንተም የምትሰሙትን ለመስማት ተመኙ ነበር፤ ነገር ግን አልሰሙትም። እንግዲህ እናንተ የዘረውን ምሳሌ ስሙ። ማንም የመንግሥቱን ቃል ሰምቶ ባያስተውለው፣ ክፉው ይመጣና በልቡ የተዘረውን ይነጥቃል። ይህ በመንገድ ዳር ዘር የተቀበለው ነው። በድንጋያማ ስፍራ ዘር የተቀበለው ግን፣ እርሱ ቃሉን ሰምቶ ወዲያውኑ በደስታ የሚቀበለው ነው፤ ነገር ግን ሥር በራሱ ውስጥ የለውም፤ ለጥቂት ጊዜም ብቻ ይኖራል፤ በቃሉም ምክንያት መከራ ወይም ስደት ሲነሣ፣ ወዲያውኑ ይሰናከላል። በእሾህም መካከል ዘር የተቀበለው እርሱ ቃሉን የሚሰማ ነው፤ ነገር ግን የዚህ ዓለም ጭንቀትና የባለጠግነት ማታለል ቃሉን ያንቀዋል፤ ፍሬም አያፈራም። በመልካም መሬት ዘር የተቀበለው ግን፣ እርሱ ቃሉን ሰምቶ የሚያስተውለው ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል፤ አንዱ መቶ እጥፍ፣ ሌላው ስድሳ፣ ሌላውም ሠላሳ እጥፍ ያመጣል። ሌላ ምሳሌም እንዲህ ሲል አቀረበላቸው፤ የሰማይ መንግሥት በእርሻው መልካም ዘር ወደ ዘራ ሰው ተመስላለች፤ ሰዎች ግን ተኝተው ሳሉ፣ ጠላቱ መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድ ዘራና ሄደ። ቡቃያውም በበቀለና ፍሬ ባፈራ ጊዜ፣ ያን ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ታየ። የቤቱም ባለቤት ባሪያዎች መጥተው፣ ጌታ ሆይ፣ በእርሻህ መልካም ዘር አልዘራህምን? እንግዲያስ እንክርዳድ ከወዴት መጣ? አሉት። እርሱም፣ ይህን ጠላት ሰው አደረገው፣ አላቸው። ባሪያዎቹም፣ እንግዲያስ ሄደን እንሰብስብው ዘንድ ትወዳለህን? አሉት። እርሱ ግን፣ አይደለም፤ እንክርዳዱን ስትሰበስቡ ስንዴውን ደግሞ ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉ። መከር እስኪደርስ ድረስ ሁለቱም አብረው ይድጉ፤ በመከርም ጊዜ ለአጭጆች፣ መጀመሪያ እንክርዳዱን ሰብስባችሁ ለማቃጠል በነዶ እሰሩት፤ ስንዴውን ግን ወደ ጎተራዬ ሰብስቡ፣ እላለሁ። ማቴዎስ 13:16-30።

ሰነፎቹ እንክርዳዶች ናቸው፤ ጥበበኞቹም ስንዴዎች ናቸው። በአሥሩ ድንግል ምሳሌ ውስጥ በሁለቱ ወገኖች መካከል ያለውን ልዩነት የሚገልጠው ዘይትን መያዝ ነው፤ ከስንዴውና ከእንክርዳዱ ግን ይህ ልዩነት ዘሩ፣ እርሱም ቃሉ ሲሆን፣ ተረድቶ እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ ላይ የተመሠረተ ነው። በሙሴ የተጠቀሰው የመጀመሪያው መጥቀስ፣ ማየት ስለማይችል ስለዚህም ማስተዋል ስለማይኖረው አንድ ወገን ሲናገር፣ ሊስተዋል የሚገባውን መልእክት እንደ መሠረታዊ ታሪክ ምልክቶችና ድንቆች ያቀርባል። ኤሊን ዋይት ስለ ዓመፀኛው ቤት ዕውርነት አካላት የሰጠችው የመጨረሻው ትንቢታዊ ማጣቀሻ፣ ጻድቃን ሁሉ ለማየት የተመኙትን ነገር ለማየት የተባረኩት ዓይኖች የሚለው የሚለራዊት እንቅስቃሴ ታሪክ እንደሆነ ይገልጣል።

“ከ1840-1844 ዓ.ም. ጀምሮ የተሰጡት መልእክቶች አሁን በኃይል ሊቀርቡ ይገባል፤ ምክንያቱም መንገዳቸውን ያጡ ብዙ ሰዎች አሉ። መልእክቶቹ ወደ ሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ሊደርሱ ይገባል።”

«ክርስቶስ፣ ‘ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ ብፁዓን ናቸው፤ ጀሮዎቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁና፣ ብዙ ነቢያትና ጻድቃን ሰዎች እናንተ የምታዩትን ነገር ለማየት ተመኙ፣ አላዩትም፤ እናንተም የምትሰሙትን ነገር ለመስማት ተመኙ፣ አልሰሙትም’ አለ» [ማቴዎስ 13:16, 17]። በ1843 እና 1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብፁዓን ናቸው። Manuscript Releases, volume 21, 436, 437.

ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያብራራል፤ ስለ እነዚያም ዓይኖች ያሏቸው ነገር ግን የማያዩ ወይም የማያስተውሉ የመጀመሪያው መጠቀስ፣ እና የመጨረሻው መጠቀስ፣ የዓመፀኛው ቤት መሠረታዊ ታሪክ የማይታይ ነገር መሆኑን፣ ስለዚህም የሚጣል መሆኑን፣ እንዲሁም ይህም ሰነፎች የኋለኛውን ዝናብ እንዳያውቁ እንደሚከለክላቸው ያመለክታሉ። የ1840-1844 ታሪክ የጥንቷ እስራኤል ከግብፅ ባርነት መዳን ምሳሌ ነበረ። ጥንቷ እስራኤል የመጀመሪያውን የፈተና ሂደት ማለፍ በመሳካት እጥረት ወደ ቃዴስ አመጣቻቸው፤ በዚያም የአሥሩን ሰላዮች ሐሰተኛ ዘገባ ተቀብለው ወደ ግብፅ እንዲመልሰባቸው አዲስ አለቃ መረጡ። ከአርባ ዓመት በኋላ ዳግመኛ ወደ ቃዴስ ተመለሱ፤ በዚያም ሙሴ ድንጋዩን ሁለተኛ ጊዜ በመምታቱ ወደቀ።

ምንም እንኳ ሙሴ ቢወድቅ፣ ኢየሱስ እነርሱን ወደ ተስፋይቱ ምድር ለማስገባት አሁንም ቀጠለ። በቃዴስ የነበረው የመጨረሻ ፈተና ከባድ ዓመፅ ጋር የተያያዘ ነበር፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያመለክታል፤ በአርባው ዓመታት መጀመሪያ በቃዴስ የነበረው የአሥሩ ሰላዮች ዓመፅ፣ እንዲሁም በአርባው ዓመታት መጨረሻ የነበረውም ነገር፤ በቃዴስ የሚሆን ታላቅ ዓመፅን ያመለክታሉ። ነገር ግን በቃዴስ የሙሴ ዓመፅ ቢኖርም፣ ወደ ተስፋይቱ ምድር የመግባት ራጅይ ከእንግዲህ ወዲህ አልዘገየም።

በ1863 ዓ.ም. በተነሣው ዓመፅ፣ ወደ 1888 ዓ.ም. የጨመረውን ዓመፅ ያመራ፣ ይህም ወደ 1919 ዓ.ም. የጨመረውን ዓመፅ ያመራ፣ በመጨረሻም በ1957 ዓ.ም. በዓመፅ የተጠናቀቀው በዚያ ታሪክ ውስጥ፣ ኢየሱስ የሎዶቅያ አድቪንቲዝምን ወደ ቃዴስ መለሰቸው። ሦስተኛው መልአክ ደርሶ በመጨረሻ የ1863 ዓ.ም. ዓመፅን እና በሎዶቅያ ምድረ በዳ ውስጥ የመንከራተትን መባረር የገለጠ የፈተና ሂደት የጀመረበት ታሪክ ወዳለበት እነርሱን መልሶ አመጣቸው። ሦስተኛው መልአክ የሎዶቅያ አድቪንቲዝም የመጨረሻ ታሪክ ውስጥ በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. ገባ፤ በዚያ ጊዜ የራጅይ አሥራ ስምንት ኃይሉ መልአክ፣ እርሱም ሦስተኛው መልአክ ሲሆን፣ ወረደ። ከዚያም ባቢሎን ወድቃለች ብሎ አወጀ፤ ይህም የኒምሮድ ግንብ በመጣል እንደ ተመሰለው፣ የኒው ዮርክ ከተማ ግንቦች በተደረሙበት ጊዜ ተገለጠ።

“የሦስተኛው መልአክ መልእክት አይረዳም፤ ምድርን በክብሩ የሚያበራው ብርሃንም፣ በእየጨመረ በሚገለጥ ክብሩ ለመመላለስ የሚከለክሉ ሰዎች ዘንድ የሐሰት ብርሃን ተብሎ ይጠራል።” Review and Herald, May 27, 1890.

እንደ ጥንታዊቱ እስራኤል እንደነበረው ሁሉ፣ ዘመናዊቱም እስራኤል እንዲሁ ናት። የ2001 ዓ.ም. መስከረም 11ን የተመለከተው ትውልድ የመጨረሻው ትውልድ ነው። ኢየሱስ በሉቃስ ምዕራፍ 4 ዓይነት “ይህ ትውልድ” ብሎ ተናግሮአል፤ እርሱም ያ ትውልድ ሰማይና ምድር በሚያልፉበት ጊዜ የሚኖሩት እንደሆኑ ገልጦአል፤ ይህም በሁለተኛው ምድኦች ጊዜ የሚሆነው ነው። የክርስቶስን መመለስ እስከሚመለከት ድረስ የሚኖር ያ ትውልድ፣ እነርሱ የመጨረሻው ትውልድ መሆናቸውን የሚያረጋግጥላቸውን ምልክት ያውቃል። እነርሱ “የእያንዳንዱ ራጅይ ፍጻሜ” ከእንግዲህ “የማይዘገይ” በሆነበት ዘመን የሚኖሩት እነርሱ መሆናቸውን ያውቃሉ እና ይገነዘባሉ።

ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከቤተ መቅደሱ ሲወጣ፣ ስለ ቤተ መቅደሱ ጥፋት በሰጠው መግለጫ ምን ማለቱ እንደ ሆነ እንዲያብራራላቸው ጠየቁት። ያ ውይይት ደቀ መዛሙርቱ በመጨረሻው ትውልድ የሚያደርጉትን ውይይት ይወክል ነበር። ደቀ መዛሙርቱ፣ የሎዶቅያ አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ እንደምትጠረግ፣ በውስጧም ያሉ አምላኪዎች ከአፍ እንደሚተፉ እና ከዚያም በኋላ ስለ እርሱ የሚናገሩ እንዳይሆኑ እርሱ ደጋግሞ ባስተማረው ጊዜ ምን ማለቱ እንደ ሆነ ለመረዳት ወደዱ።

ለደቀ መዛሙርቱ ሲመልስ ኢየሱስ የኢየሩሳሌምን ጥፋትና ከዚያ በኋላ የተከተለውን ታሪክ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ገለጸ። እስከ አሥራ ዘጠነኛው ቁጥር ድረስ ያለውን ታሪካዊ አጠቃላይ እይታ ከዘረጋ በኋላ፣ ከዚያ በመቀጠል የኢየሩሳሌምን ጥፋት ይናገራል፤ ይህም ጥፋት በመስቀሉ ጊዜ ሊደርስ ይችል ነበር፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ምሕረትና ትዕግሥት ምክንያት ለአርባ ዓመት ያህል ተራዘመ። በዚያ አርባ ዓመት ፍጻሜ ጥፋቱን የሚያመልጥ ቅሬታ ይኖር ነበር፣ ነገር ግን ያን ጊዜ የሰጠውን ምልክት ቢያውቁ ብቻ ነበር።

በጥንታዊ እስራኤል መጀመሪያ ላይ፣ በሙሴ ምልጃ ምክንያት ለአርባ ዓመት የተራዘመ፣ በአሥሩ ሰላዮች ዓመፅ ላይ የወረደ ፍርድ የጀመረበት የአርባ ዓመት ዘመን ነበረ። በጥንታዊ እስራኤል ፍጻሜ ላይም፣ በክርስቶስ ትዕግሥትና ምሕረት ምልጃ ምክንያት ለአርባ ዓመት የተራዘመ፣ በመስቀሉ ዓመፅ ላይ የወረደ ፍርድ ነበረ። በሁለቱም ታሪኮች ውስጥ ያመለጠ ቅሬታ ነበረ። ኢየሱስ ሁልጊዜ አንድ ነገር ፍጻሜ በሌላ ነገር

መጀመሪያ ይገልጻል።

ኢየሱስ ከኢየሩሳሌም ጥፋት ጋር የተያያዘውን ምልክት ተናግሮ እርሱንም «የበቀል ቀኖች» ብሎ ለየው።

እናንተም ኢየሩሳሌም በሠራዊት ተከብታ ባያችሁ ጊዜ፣ ጥፋቷ እንደ ቀረበ እወቁ። በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ በእርስዎም መካከል ያሉት ይውጡ፤ በገጠርም ያሉት ወደ እርስዎ አይግቡ። የተጻፈው ሁሉ እንዲፈጸም እነዚህ የበቀል ቀኖች ናቸውና። ሉቃስ 21፡20-22።

“የበቀል ቀን” ማለት ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ናቸው፤ ስለዚህም እህት ኋይት የኢየሩሳሌምን ጥፋት በመጨረሻዎቹ ዘመናት ከእግዚአብሔር አስፈጻሚ ፍርድ ጋር ታስተሳስራለች።

ኑ፤ እናንተ አሕዛብ፣ ስሙ፤ እናንተም ሕዝቦች፣ አድምጡ፤ ምድርና ውስጧ ያለው ሁሉ፣ ዓለምና ከእርስዎ የሚወጣው ሁሉ ይስሙ። የእግዚአብሔር ቍጣ በአሕዛብ ሁሉ ላይ፣ መዓቱም በሠራዊታቸው ሁሉ ላይ ነውና፤ ፈጽሞ አጠፋቸው፣ ለማረድም አሳልፎ ሰጣቸው። የተገደሉትም ወደ ውጭ ይጣላሉ፣ ከፊሳቸውም ግማታቸው ይወጣል፣ ተራሮችም በደማቸው ይቀልጣሉ። የሰማይ ሠራዊትም ሁሉ ይበተናል፣ ሰማያትም እንደ መጽሐፍ ጥቅል ይጠቀሳሉ፤ ሠራዊታቸውም ሁሉ ከወይን ግንድ ቅጠል እንደሚረግፍ፣ ከበለስ ዛፍም በለስ እንደሚወድቅ ይወድቃሉ። ሰይፌ በሰማይ ሰክሮአልና፤ እነሆ፣ ለፍርድ በኤዶምያስ፣ በእርግማኔም ሕዝብ ላይ ይወርዳል። የእግዚአብሔር ሰይፍ በደም ተሞልቷል፣ በስብም ሰብቶአል፤ በበጎችና በፍየሎች ደም፣ በአውራ በጎችም የኩላሊት ስብ፤ እግዚአብሔር በበጽራ መሥዋዕት አለውና፣ በኤዶምያስም ምድር ታላቅ እርድ አለ። ጎሾችም ከእነርሱ ጋር ይወርዳሉ፣ ወይፈኖችም ከበሬዎች ጋር፤ ምድራቸውም በደም ትረሰርሳለች፣ አፈራቸውም በስብ ይወፍራል። የእግዚአብሔር የበቀል ቀን፣ ስለ ጽዮንም ክርክር የፍዳ ዓመት ነውና። ኢሳይያስ 34፡1-8።

ኢየሱስ ራሱን መሲሕ እንደሆነ በማስታወቅ በናዝሬት የመጀመሪያውን ሕዝባዊ መግለጫውን አቀረበ። ያ መግለጫ በትንቢታዊ ሁኔታ በ“የመጀመሪያ መጠቀስ” መርሕ የተገዛ ነበር። የመረጠው ንባብ ሥራው “የጌታን የበቀል ቀን” ማወጅን እንደሚያካትት ያመለክት ነበር፤ እርሱም በኢሳይያስ መሠረት “ስለ ጽዮን ጠብ የፍዳ ዓመት” ደግሞ ነው።

ክርስቶስ የሕዝባዊ አገልግሎቱን የጀመረበትና ራሱን መሲሕ መሆኑን ያስታወቀበት በናዝሬት ነበር። በዚያን ጊዜ ቃሉን የሰሙት ነገር ግን ያላስተዋሉት ሰዎች ከተራራ ላይ በመጣል ሊገድሉት ሞከሩ። የአገልግሎቱ መጀመሪያ የተለየው የትውልድ ከተማው ሰዎች ሊገድሉት በመሞከራቸው ሲሆን፣ የአገልግሎቱ ፍጻሜ ደግሞ የራሱ ሕዝብ በእውነት በመግደላቸው ተለይቶ ነበር። የአገልግሎቱ ዓላማ ራሱን መሲሕ መሆኑን ማሳወቅ ነበር፤ ይህንም በጥምቀቱ ጊዜ በመቀባቱ ሆነ። በጥምቀቱ ጊዜ ስለሚመጣው መሲሕ የተነገረው ትንቢት ፍጻሜ መሆኑን ለማረጋገጥ መለኮታዊ ምልክት ወረደ። በAugust 11, 1840 የዚያን ታሪክ የፈተና መልእክት ትንቢትን ለማረጋገጥ መለኮታዊ ምልክት ወረደ። እንዲሁም በSeptember 11, 2001 የዚያ ታሪክ በትንቢት የተነገረውን መልእክት፣ ይኸውም የኋለኛው ዝናብ መልእክት፣ ለማረጋገጥ መለኮታዊ ምልክት ወረደ።

“ከሳምራውያን ጋር ሁለት ቀን ከደከመ በኋላ ኢየሱስ ጉዞውን ወደ ገሊላ ለመቀጠል ተለይቶ ሄደ። የወጣትነቱንና የቀደመ ወንድነቱን ዘመን ያሳለፈባት በነበረችው ናዝሬት አልቆየም። በዚያም ራሱን እንደ የተቀበው መሆኑን በምኩራብ በገለጸ ጊዜ የተቀበለው አቀባበል እጅግ የማያስደስት ስለ ነበር፤ ለማዳመጥ ወደሚፈቅዱ ጆሮዎችና መልእክቱን ወደሚቀበሉ ልቦች ለመስበክ ይበልጥ ፍሬያማ የሆኑ እርሻዎችን ለመፈለግ ወሰነ። ለደቀ መዛሙርቱም ነቢይ በገዛ አገሩ ክብር የለውም ሲል አወጀ። ይህ አባባል ብዙ ሰዎች በመካከላቸው ያለ ትዕቢት ኖሮ ስለ ቆየ፣ ከሕፃንነቱም ጀምሮ በቅርብ ስለ ሚያውቁት ሰው ውስጥ የሚታይን እጅግ ድንቅና የሚያስደንቅ እድገት ለመቀበል የሚኖራቸውን ተፈጥሯዊ መሰናክል ያቀርባል። በተመሳሳይ ጊዜ ግን፣ እነዚህ ሰዎች በእንግዳና በጀብደኛ ሰው የራሱ ነኝ ባይነቶች

ላይ እጅግ እስከ መናወጥ ድረስ ሊነቃቁ ይችላሉ።” The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

በሉቃስ ምዕራፍ 4 ያደረገው ውስጥ፣ ክርስቶስ የማይሞተውን የመጨረሻውን ትውልድ፣ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ይለያል። ይህንም ያደርገዋል ከመጨረሻው ጉብኝቱ ጀምሮ የተጀመረውን ታሪክ በማቅረብ ነው፤ ያ በታ ቀድሞ የአባቱ ቤት የነበረ ቢሆንም፣ በዚያን ጊዜ ግን የአይሁድ ቤት ሆኖ ነበር። ኢየሱስ ማቅረብ የጀመረው የዚያ ታሪክ ትረካ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሊያውቁት የፈለጉት ኢየሩሳሌምና ቤተ መቅደሱ የሚፈርሱበት ነጥብ ደረሰ (70 ዓ.ም.)። ያን ጥፋት እርሱ “የበቀል ቀኖች” ብሎ ለየው፤ ይህም የአገልግሎቱ የመክፈቻ አዋጅ ክፍል ነበር። “የበቀል ቀኖች” የሚለው በ70 ዓመት የኢየሩሳሌምን ጥፋት ብቻ አይወክልም ነበር፤ ነገር ግን በሰባቱ የመጨረሻ መቅሠፍቶች የተወከለውን የእግዚአብሔር ቁጣ ዘመን ደግሞ ይወክል ነበር።

ይህ የጌታ የሠራዊት አምላክ ቀን፣ ከጠላቶቹ ላይ የሚበቀልበት የበቀል ቀን ነው፤ ሰይፍም ይበላል፤ ይጠግባልም። በደማቸውም ይሰክራል፤ ምክንያቱም ጌታ የሠራዊት አምላክ በሰሜን ምድር በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ መሥዋዕት አለውና። ኤርምያስ 46፡10።

በ“በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ በሰሜን አገር ያለው መሥዋዕት” የተመለከተው በባቢሎን ላይ የሚመጣው “የበቀል ቀን”፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ይጀምራል።

ከእግዚአብሔርም ቍጣ የተነሣ አትኖርም፣ ፈጽሞም ምድረ በዳ ትሆናለች፤ በባቢሎንም አጠገብ የሚያልፍ ሁሉ ይይነግጣል፤ በመቅሠፍቶቻችንም ሁሉ ላይ ያፏጫል። ቀስት የምትዘርጉ ሁላችሁ፣ ባቢሎንን በዙሪያዎ ተሰልፋችሁ ተነሡባት፤ ተኩሱባት፣ ፍላጻንም አታስቀሩ፤ በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት ሠርታላችና። በዙሪያዎ ጩኸባት፤ እጅዋን ሰጥታላች፤ መሠረቶቹ ወድቀዋል፤ ቅጥሮቹም ተፈርሰዋል፤ ይህ የእግዚአብሔር በቀል ነውና፤ ተበቀሉባት፤ እርስዎ እንዳደረገች እንዲሁ አድርጉላት። ዘረውን ከባቢሎን ቍረጡ፣ በመከርም ጊዜ ማጭዳን የሚይዘውን፤ ከጨቋኝ ሰይፍ ፍርሃት የተነሣ እያንዳንዱ ወደ ወገኑ ይመለሳል፤ እያንዳንዱም ወደ ገዛ አገሩ ይሸሻል። እስራኤል የተበተነች በግ ናት፤ አንበሳች አባረሯት፤ መጀመሪያ የአሦር ንጉሥ በላት፣ በኋላም ይህ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር አጥንቶቿን ሰበረ። ስለዚህ የእስራኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ የአሦርን ንጉሥ እንደ ቀጣሁ እንዲሁ የባቢሎንን ንጉሥና አገሩን እቀጣለሁ። እስራኤልንም ወደ መኖሪያው እመልሰዋለሁ፤ በቀርሜሎስና በባሳንም ይሰማራል፤ ነፍሱም በኤፍሬም ተራራና በገለዓድ ላይ ትጠግባለች። በዚያ ዘመንና በዚያ ጊዜ፣ ይላል እግዚአብሔር፤ የእስራኤል በደል ይፈለጋል፤ አይገኝምም፤ የይሁዳም ኃጢአት ይፈለጋል፤ አይገኝም፤ የማስቀራቸውን እቅር እላቸዋለሁና። በመራታይም ምድር ላይ፣ እርስዎንም በፍቆድ ነቀሪዎች ላይ ውጣ፤ በኋላቸው አጥፋ፣ ፈጽመህም አጥፋቸው፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ያዘዝሁህንም ሁሉ አድርግ። በምድሪቱ ውስጥ የሰልፍ ድምፅ አለ፤ የታላቅ ጥፋትም ድምፅ። የምድር ሁሉ መዶሻ እንዴት ተቈረጠችና ተሰበረች! ባቢሎን በአሕዛብ መካከል እንዴት ምድረ በዳ ሆነች! ባቢሎን ሆይ፣ ወጥመድ አኑርሁልሽ፤ አንቺም ያለወቅሽው ሳለ ተያዝሽ፤ ተገኘሽም፣ ተያዝሽም፤ ከእግዚአብሔር ጋር ተጣልሽና። እግዚአብሔር ግምጃ ቤቱን ከፈተ፣ የቍጣውንም መሣሪያዎች አወጣ፤ ይህ በከለዳውያን ምድር የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሥራ ነውና። ከሩቅ ድንበር መጥታችሁ ተነሡባት፤ ጎተራዎቹን ክፈቱ፤ እንደ ክምር አከማቹአት፣ ፈጽማችሁም አጥፋአት፤ ከእርስዎ ምንም እንዳይቀር። በሬዎቹን ሁሉ ግደሉ፤ ወደ ማረጃ ይውረዱ፤ ወዮላቸው! ቀናቸው መጥቶአልና፤ የመቀጣታቸው ጊዜ። ከባቢሎን ምድር የሚሸሹና የሚያመልጡ ሰዎች ድምፅ፣ በጽዮን የአምላካችንን የእግዚአብሔር በቀል፣ የመቅደሱን በቀል ለመናገር። ቀስተኞችን በባቢሎን ላይ ሰብስቡ፤ ቀስት የምትዘርጉ ሁላችሁ፣ በዙሪያዎ ሰፈሩባት፤ ከእርስዎ አንድ እንኳ አያምልጥ፤ እንደ ሥራዎ መጠን ፍዳዎን መልሱላት፤ ያደረገችውን ሁሉ እንደ መጠኑ አድርጉላት፤ በእግዚአብሔር፣ በእስራኤልም ቅዱስ ላይ ታብያለችና። ኤርምያስ 50፡13-29።

በ70 ዓ.ም. የኢየሩሳሌም ጥፋት በአሜሪካ ውስጥ በቅርቡ ሊመጣ ከሆነው የእሁድ ሕግ የሚጀምረውን የባቢሎን ጋለምታ የፍርድ አፈጻጸም ይወክላል። ኢየሱስ 70 ዓ.ም.ን በቅርቡ ሊመጣ ያለው የእሁድ ሕግ መሆኑን እየለየ እንዳለ ያውቅ ነበር፤ ምክንያቱም እርሱ የቃላት ደራሲ ነውና፤ እርሱም ቃላት ነው። የመጨረሻው ትውልድ መድረሱን የሚለይ ምልክት ምን እንደሆነ ለመረዳት፤ ኢየሱስ በሉቃስ ምዕራፍ 4 ዓ.ም. ውስጥ የሚያቀርበውን የትንቢቱን አውድ ማስተዋል አስፈላጊ ነው።

ጥናቱን በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

የክርስቶስ መምጣት በዚህ ምድር ታሪክ ከሁሉ ይልቅ በጨለማ የተሞላ ዘመን ውስጥ ይሆናል። የኖሃና የሎጥ ዘመናት የሰው ልጅ ልጅ ከመምጣቱ በፊት ያለውን የዓለም ሁኔታ ያሳያሉ። መጽሐፍ ቅዱስት ወደዚህ ዘመን እያመለከቱ ሰይጣን በሙሉ ንይልና “በዓመፅ ማታለል ሁሉ” እንደሚሠራ ያውጃሉ። 2 ተሰሎንቄ 2:9, 10። ሥራውም በፍጥነት እየጨመረ ባለው ጨለማ፤ በእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት በበዙት ስሕተቶች፤ በመናፍቅነቶችና በማታለያዎች ግልጽ ሆኖ ይገለጻል። ሰይጣን ዓለሙን በምርኮ እየመራ ብቻ አይደለም፤ ማታለያዎቹ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ተብለው የሚጠሩ ቤተ ክርስቲያናትን ደግሞ እያበኩ ናቸው። ታላቁ ክህደት እንደ እኩለ ሌሊት ጥልቅ የሆነ ጨለማ ውስጥ ይገባል። ለእግዚአብሔር ሕዝብ ግን ይህ የፈተና ሌሊት፤ የልቅሶ ሌሊት፤ ስለ እውነት የሚደረግ የመከራ ሌሊት ይሆናል። ነገር ግን ከዚያ የጨለማ ሌሊት ውስጥ የእግዚአብሔር ብርሃን ይበራል።

“ብርሃን ከጨለማ እንዲበራ የሚያደርግ” እርሱ ነው። 2 ቆሮንቶስ 4:6። “ምድርም ባዶና ባዶማ ነበረች፤ ጨለማም በጥልቁ ላይ ነበረ፤” “የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃው ላይ ይንቀሳቀስ ነበር። እግዚአብሔርም፡- ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ።” ዘፍጥረት 1:2, 3። እንዲሁም በመንፈሳዊ ጨለማ ሌሊት ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል፤ “ብርሃን ይሁን” እያለ ይወጣል። ለሕዝቡም፤ “ተነሺ፤ አብሪ፤ ብርሃንሽ መጥቶአልና፤ የእግዚአብሔርም ክብር በአንቺ ላይ ወጥቶአል” ይላል። ኢሳይያስ 60:1።

“እነሆ፤ ቅዱስ መጽሐፍ እንዲህ ይላል፤ ጨለማ ምድርን ይሸፍናል፤ ድቅድቅ ጨለማም ሕዝቦችን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በአንተ ላይ ይወጣል፤ ክብሩም በአንተ ላይ ይታያል።” ቁጥር 2። የአብ ክብር ፀዳል የሆነው ክርስቶስ ለዓለም ብርሃን ሆኖ ወደ ዓለም መጣ። እግዚአብሔርን ለሰዎች ሊገልጥ መጣ፤ ስለ እርሱም ‘በመንፈስ ቅዱስና በኃይል እንደ ተቀባ’ እና ‘መልካም እያደረገ እንደ ዞረ’ ተጽፎአል። ሐዋርያት ሥራ 10:38። በናዝሬት ምክራብ ውስጥ እንዲህ አለ፤ ‘መንፈስ ቅዱስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች ወንጌልን ልሰብክ ስለ ቀባኝ፤ ልባቸው የተሰበረውን ልፈውስ፤ ለምርኮኞች ነጻነትን ልሰብክ፤ ለዕውሮችም የዓይን መብራትን ልመልስ፤ የተጎዱትንም ነጻ ላወጣ፤ የጌታንም የተወደደ ዓመት ልሰብክ ልኮኛል።’ ሉቃስ 4:18, 19። ይህ እርሱ ደቀ መዛሙርቱን እንዲያደርጉት የሰጣቸው ሥራ ነበር። ‘እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፤’ አላቸው። ‘መልካም ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ፤ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰዎች ፊት ይብራ።’ ማቴዎስ 5:14, 16።” ነቢያትና ነገሥታት፤ 217, 218።